

Súd: Mestský súd Bratislava I
Spisová značka: B2-31T/109/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1222011061
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Filip Gilányi
ECLI: ECLI:SK:MSBA1:2025:1222011061.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava I samosudcom JUDr. Filipom Gilányim na hlavnom pojednávaní konanom 03.06.2025 v Bratislave rozhodol:

r o z h o d o l :

1) Obžalovaná
G. K. nar. XX.XX.XXXX v K.
trvale bytom Z. XXXX/XX, K.

a

2) obžalovaná
Q. I. nar. XX.XX.XXXX v K.
trvale bytom W. XXXXX/XX, K.

sa uznávajú za vinné, že

v bode 1)

obžalovaná Q. I. a odsúdený M. A. v presne nezistenom čase, najneskôr dňa 28.06.2020 o 05:54 hod. na presne nezistenom mieste od ulice Vlčie hrdlo 54 v smere na Závodnú ulicu v Bratislave doposiaľ nezisteným spôsobom si neoprávnene zadovážili platobnú kartu VISA INSPIRE číslo XXXX **** XXXX vydanú VÚB bankou, a.s. k účtu, vedenej na poškodeného E. O., pričom bez vedomia a súhlasu poškodeného obžalovaná Q. I. uskutočnila neoprávnene dňa 28.06.2020 v čase o 05:54:50 hod. v Bratislave na Bieloruskej 3 v bankomate VÚB neúspešný pokus o výber hotovosti vo výške 150 € a odsúdený M. A. uskutočnil neoprávnene dňa 28.06.2020 v čase o 05:55:20 hod. v Bratislave na Bieloruskej 3 v bankomate VUB neúspešný pokus o výber hotovosti vo výške 150 €,

v bode 2)

obžalovaná Q. I. a odsúdený M. A. dňa 28.06.2020 v čase okolo 7:52 hod. pred čerpacou stanicou Slovnaft na Slovnaftskej ulici v Bratislave poskytli neoprávnene zadováženú platobnú kartu VISA INSPIRE číslo XXXX **** XXXX vydanú VÚB bankou, a.s. k účtu, vedenej na poškodeného E. O. obžalovanej G. K., ktorá následne bez vedomia a súhlasu poškodeného uskutočnila dňa 28.06.2020 neoprávnené bezkontaktné platby za účelom nákupu tovaru a to
- v čase o 07:55 hod. v Bratislave na Slovnaftskej ulici na čerpacej stanici Slovnaft (SK11204) v hodnote 3,70 €,
- v čase o 07:57 hod. v Bratislave na Slovnaftskej ulici na čerpacej stanici Slovnaft (SK11204) v hodnote 37 €,
čím takýmito neoprávnenými platbami spôsobili škodu poškodenej spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava škodu vo výške 40,70 €,

teda

1) obžalovaná G. K.

v bode 2 spoločným konaním si neoprávnenne obstarala platobný prostriedok a použila ho,

2) obžalovaná Q. I.v bode 1 a v bode 2 spoločným konaním si neoprávnenne obstarala platobný prostriedok, poskytla ho inému a použila ho,

čím spáchali

1) obžalovaná G.v bode 2 prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona účinného od 06.08.2024,

2) obžalovaná Q.

v bode 1 a v bode 2 prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona účinného od 06.08.2024.

Za to sa

odsudzujú

1) obžalovaná G.

Podľa § 219 ods. 2, § 56 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 na peňažný trest vo výmere 1 000 (jeden tisíc) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 sa obžalovanej pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 56 ods. 3 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 peňažný trest obžalovaná zaplatí v desiatich mesačných splátkach vo výške 100 eur splatných do 15. dňa v mesiaci s tým, že prvá splátka sa stane splatnou 15. dňa v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom nadobudne právoplatnosť rozsudok.

2) obžalovaná Q.

Podľa § 219 ods. 2, § 56 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 na peňažný trest vo výmere 600 (šesťsto) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 sa obžalovanej pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 56 ods. 3 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 peňažný trest obžalovaná zaplatí v šiestich mesačných splátkach vo výške 100 eur splatných do 15. dňa v mesiaci s tým, že prvá splátka sa stane splatnou 15. dňa v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom nadobudne právoplatnosť rozsudok.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ukladá sa obžalovanej G. a obžalovanej Q. povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava škodu vo výške 40,70 eur.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa odkazuje poškodený E. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 28.11.2022 prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II podal obžalobu na Q. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v podanej obžalobe.

Poškodený E. do skončenia vyšetrovania navrhol, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obvineným povinnosť nahradiť mu škodu vo výške 41 eur (č. I. 75). Poškodená spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. do skončenia vyšetrovania navrhol, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obvineným povinnosť nahradiť jej škodu vo výške 40,70 eur (č. I. 87). Súd tak konal aj o uplatnených nárokoch poškodených na náhradu škody.

Súd vo veci rozhodol trestným rozkazom, ktorý vo vzťahu k obvinenému M. nadobudol právoplatnosť dňa 14.12.2024, a ktorý bol trestným rozkazom odsúdený na skutkovom základe uvedenom v bode 1 a v bode 2 obžaloby za prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronický peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest odňatia slobody uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 3T/56/2022 zo dňa 20.07.2022, právoplatný dňa 13.08.2022. Vo vzťahu k obžalovanej Q. a obžalovanej G.j bol vzhľadom na podaný odpor prednesením obžaloby zo strany prokurátora na hlavnom pojednávaní podľa § 355 ods. 10 Trestného poriadku.

Súd následne vykonal hlavné pojednávanie, pričom ho vykonal v neprítomnosti obžalovanej K., keďže mal za to, že vec bolo možné spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovanej K. boli splnené podmienky na konanie v jej neprítomnosti podľa § 252 ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku.

Súd, neviazaný právnou kvalifikáciou skutku uvedeného v obžalobe, podľa § 284 ods. 2 Trestného poriadku upozornil strany na možnosť posudzovať skutok kladený obžalovanej K. za vinu, ktorý je predmetom obžaloby, ako prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 (ďalej len „Trestný zákon“) spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, a to s poukazom na ust. § 2 ods. 1 Trestného zákona, keďže išlo o právnu úpravu priaznivejšiu pre obžalovanú.

Súd, neviazaný právnou kvalifikáciou skutku uvedeného v obžalobe, podľa § 284 ods. 2 Trestného poriadku upozornil strany na možnosť posudzovať skutky kladené jej za vinu, ktoré sú predmetom obžaloby, ako prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 (ďalej len „Trestný zákon“) spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, a to s poukazom na ust. § 2 ods. 1 Trestného zákona, keďže išlo o právnu úpravu priaznivejšiu pre obžalovanú.

Obžalovaná Q. I. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobila vyhlásenie, že sa cíti byť vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na otázky v zmysle ust. § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku kladne vyhlásila, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa jej kladie za vinu, bola poučená o svojich právach, najmä o práve na obhajobu a bola jej daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a mohla sa s ním radiť o spôsobe obhajoby, rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, bola oboznámená s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený jej za vinu, a dobrovoľne sa priznala a uznala vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 (ďalej len „Trestný zákon“) spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona. Zároveň obžalovaná počas trestného stíhania významne nemenila postoj ku skutku. Na základe uvedených vyhlásení súd u obžalovanej v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal jeho vyhlásenie a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol o tom, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa menovaná priznala k spáchaniu skutku, sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a prípadnom ochrannom opatrení.

Súd vykonal dokazovanie:
- výsluchom obžalovanej Q. I.,

- na návrh prokurátora postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítaním zápisnice o skoršej výpovedi obžalovanej G. K. z č. I. 12-20,
- výsluchom svedka odsúdeného M. A.,
- postupom podľa § 263 ods. 1, ods. 2 Tr. por. prečítaním zápisnice o skoršej výpovedi svedka N. Y. z č. I. 93-96,
- postupom podľa § 263 ods. 1, ods. 2 Tr. por. prečítaním zápisnice o skoršej výpovedi svedkyne poškodenej Q. P. z č. I. 84-88,
- postupom podľa § 263 ods. 1, ods. 2 Tr. por. prečítaním zápisnice o skoršej výpovedi svedka poškodeného E. O. z č. I. 71-75,
- prečítaním listinných dôkazov a to:
  - o vyjadrenie VÚB, a.s. z č. I. 107,
  - o pokladničné bloky z č. I. 109-110,
  - o laboratórne vyšetrenia z č. I. 295-307,
  - o referát poradenstvo z č. I. 291,
  - o pracovná zmluva z č. I. 308-312,
  - o rodný list dieťaťa z č. I. 289,
  - o zmluva o ubytovaní z č. I. 292-295,
  - o list magistrátu hl. m. z č. I. 290,
  - o potvrdenie o tehotenstve z č. I. 327,
  - o potvrdenie sociálnej pracovníčky o spolupráci z č. I. 326,
  - o aktuálny odpis registra trestov obžalovanej G. K.,
  - o aktuálny odpis registra trestov obžalovanej Q. I.,
  - o trestný rozkaz s doložkou právoplatnosti a zápisnicou o výsluchu z č. I. 204-207,
  - o potvrdenie o spolupráci z 24.06.2024,
  - o dodatok č. 2 k zmluve o ubytovaní zo dňa 25.03.2024,
  - o potvrdenia z CPLDZ,
  - o informatívna správa z 20.02.2025.

Súd podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol vykonať dôkaz výsluchom svedkyne A. C. a prehratím CD s kamerovým záznamom z č. I. 105 a z č. I. 127, keďže tieto dôkazy považoval za nadbytočné a skutkový stav dostatočne objasniteľný ostatnými dôkazmi, ktoré vykonal.

Súd vykonaním uvedených dôkazov a rozhodnutím o dôkazných návrhoch strán vyčerpал dôkazné návrhy strán a iné dôkazy potrebné na naplnenie účelu trestného konania (§ 1 Trestného poriadku) súdu známe neboli, preto súd podľa § 274 ods. 1 Trestného poriadku rozhodol o tom, že ďalšie dôkazy sa vykonávať nebudú a vyhlásil dokazovanie za skončené. Všetky vykonané dôkazy súd hodnotil jednotlivito i v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu.

Súd vzal za dokázané, že obžalovaná G. K. si zadovážila od obžalovanej Q. I. a odsúdeného M. A. dňa 28.06.2020 inkriminovanú platobnú kartu a vykonala ňou inkriminované platby, pričom vedela, že ide o neoprávnené nakladanie s platobnou kartou. Skutočnosť, že si obžalovaná G. K. neoprávnenne zadovážila inkriminovanú platobnú kartu od obžalovanej Q. I. a odsúdeného M. A. vyplynula jednak z výpovede obžalovanej Q. I., ktorá vypovedala, že obžalovaná G. K. potrebovala peniaze na drogy, tak ju požiadali, či by s tou kartou, čo obžalovaná Q. I. s odsúdeným M. A. našli, išla ona nakúpiť a že jej dajú za to potom peniaze. U. G. K. vedela odkiaľ je tá karta, obžalovaná Q. I. a odsúdený M. A. jej to povedali a potom sa s ňou hneď aj rozdelili, s tými cigaretami, potom išiel každý vlastnou cestou. Skutočnosť, že si obžalovaná G. K. neoprávnenne zadovážila inkriminovanú platobnú kartu od obžalovanej Q. I. a odsúdeného M. A. vyplynula tiež z výpovede svedka odsúdeného M. A., ktorý vypovedal, že tú kartu našiel on a potom s jeho priateľkou obžalovanou I. najskôr skúsali vybrať peniaze, v tom období boli drogovovo závislí. Čo sa týka obžalovanej K., tú pozná a ona bola oboznámená, že tá karta bola nájdená a že nepatrila žiadnemu strýkovi ani tete. Ona mala ísť kúpiť cigarety s tou kartou, pričom išla na čerpaciu stanicu s obžalovanou I.. Obžalovaná K. vedela, že tá karta bola nájdená na zemi. G. K. mu potom dala nejaké cigarety a potom každý išiel svojou cestou. Súd vyhodnotil výpovede obžalovanej I. a svedka odsúdeného A. ako vierohodné, vnútorne logické, korelujúce s ostatnými vykonanými dôkazmi s výnimkou výpovede obžalovanej K., ktorú výpoveď súd vyhodnotil ako nevierohodnú. Pokiaľ obžalovaná G. K. vypovedala, že síce vykonala inkriminovanou platobnou kartou inkriminované platby, čo súd poňal tiež ako dôkaz o spáchaní stíhaného skutku obžalovanou G. K., avšak uviedla, že kartu jej dala Q.

I. s tvrdením, že ide o kartu jej tety, tak túto časť výpovede obžalovanej G. K. súd vyhodnotil ako nevierohodnú. Vierohodnosť výpovede jednak znižuje tá skutočnosť, že karta bola vedená na meno E. O., teda na mužské meno, čo oslabuje vierohodnosť výpovede obžalovanej G. K. o tom, že sa domnievala, že ide o kartu tety Q. I.. Navyše výpoveď obžalovanej G. K. je v príkrom rozpore s výpoveďami spoluobžalovanej Q. I. a svedka odsúdeného M. A., ktorí obaja zhodne vypovedali o tom, že obžalovaná G. K. vedela, že ide o nájdenú kartu a nie o kartu rodinného príslušníka obžalovanej Q. I.. Preto súd vyhodnotil výpoveď obžalovanej G. K. ako nevierohodnú, učenú v snahe vyhnúť sa trestnému postihu. Zároveň z dôkazu výpoveďou svedka poškodeného E. O. vyplynulo, že stratil platobnú kartu, z výpovede svedkyne P. a z listinný dôkazov (vyjadrenie VÚB, a.s., pokladničné bloky) vyplýva, že boli platobnou kartou zrealizované inkriminované platby.

V otázke viny obžalovanej G. K. súd vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že skutok menovanej obžalovanej napĺňa všetky zákonné znaky stíhaného trestného činu.

Súd skutok posudzoval s poukazom na ust. § 2 ods. 1 Trestného zákona podľa neskoršieho znenia Trestného zákona účinného od 06.08.2024. Súd tak postupoval preto, lebo neskoršia právna úprava je pre obžalovanú G. K. priaznivejšia, a to z hľadiska nižšej trestnej sadzby ustanovenej zákonom.

K právnej kvalifikácii skutku ako prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd uvádza nasledovné. Objektom tohto trestného činu je záujem na ochrane pred neoprávneným zneužitím platobného prostriedku. Z konania obžalovanej G. K. je zrejmé, že svojim konaním tento záujem chránený Trestným zákonom porušila. Objektívna stránka uvedeného trestného činu spočíva (o. i. spôsobov spáchania) v tom, že páchatel' neoprávnene si obstará a použije platobný prostriedok. Platobným prostriedkom sa má na mysli aj platobná karta. V danom prípade zo skutkových záverov je zrejmé, že obžalovaná G. K. si obstarala platobnú kartu ako platobný prostriedok od obžalovanej Q. I., vedomá si, že platobná karta bola nájdená a teda nemá žiadne oprávnenie na jej použitie a následne ju bez oprávnenia použila k úhrade nákupu tovaru na čerpacej stanici. Stíhaný skutok obžalovanej G. K. tak jednoznačne napĺňa objektívnu stránku stíhaného trestného činu. Subjektom stíhaného trestného činu môže byť ktokoľvek trestne zodpovedný, pričom súd v konaní nezistil žiadnu z okolností vylučujúcich trestnú zodpovednosť obžalovanej G. K. (§ 22 a § 23 Trestného zákona). Z hľadiska subjektívnej stránky stíhaného trestného činu sa vyžaduje úmyselné zavinenie. Zo samotného spôsobu spáchania skutku obžalovanou G. K. je zrejmé, že obžalovaná chcela použiť bez oprávnenia cudziu platobnú kartu. Teda konala s priamym úmyslom podľa § 15 písm. a) Trestného zákona. Obžalovaná G. K. tak pritom konala spoločne s obžalovanou Q. I.. Obžalovaná G. K. tak svojim konaním naplnila všetky znaky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 spolupáchatel'stvom podľa § 20 Trestného zákona účinného od 06.08.2024.

Vo vzťahu k obligatórnemu skúmaniu aplikovateľnosti tzv. materiálneho korektívu pri prečinoch súd poukazuje na nasledovné. V prejednávanej veci vo vzťahu k stíhanému prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 súd poukazuje na spôsob spáchania skutku, keď svojim konaním spôsobila škodu vyše 40 eur, teda nie škodu celkom nepatrnú (pohybujúcu sa v jednotkách eur). Zo strany obžalovanej G. K. išlo zjavne o uvážené použitie cudzej platobnej karty, využívajúc možnosť tzv. bezkontaktné platby, pri ktorej nie je potrebný PIN kód karty, teda tak, aby mohla zneužiť platobnú kartu bez väčších problémov. V súhrne uvedených okolností súd uzavrel, že závažnosť konania obžalovanej G. K. prekročila stupeň nepatrnej závažnosti, a preto nebolo možné dospieť k záveru, že by skutok obžalovanej napĺňajúci znaky skutkovej podstaty prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 s poukazom na ust. § 10 ods. 2 Trestného zákona nebol trestným činom.

Súd zároveň posudzoval, či bola daná niektorá z okolností vylučujúcich protiprávnosť činu obžalovanej G. K. podľa § 24 až 30 Trestného zákona, pričom dospel k záveru, že takúto okolnosť nezistil.

Vzhľadom na uvedené súd uznal obžalovanú G. K. za vinnú zo spáchania prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 spolupáchatel'stvom podľa § 20 Trestného zákona účinného od 06.08.2024.

V otázke viny obžalovanej Q. I. súd túto uznal za vinnú zo spáchania prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, pretože obžalovaná Q. I. konaním popísaným v skutkovej vete, ku ktorému vyhlásila svoju vinu a súd toto vyhlásenie prijal, naplnila znaky skutkovej podstaty označeného trestného činu Obžalovaná Q. I. spoločným konaním s odsúdeným M. A. si neoprávnene obstarala platobný prostriedok, poskytla ho obžalovanej G. K. a tiež ho použila, pričom tak konala s priamym úmyslom neoprávnene použiť tento platobný prostriedok. Zároveň vzhľadom na intenzitu závažnosti konania obžalovanej Q. I. súd dospel k záveru, že táto prekračuje stupeň nepatrnej závažnosti, keďže nielenže spôsobila škodu vyše 40 eur, teda nie škodu celkom nepatrnú (pohybujúcu sa v jednotkách eur), ale ešte aj poskytla kartu ďalšej osobe, preto aplikácia ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona nebola možná. Súd zároveň posudzoval, či bola daná niektorá z okolností vylučujúcich protiprávnosť činu obžalovanej Q. I. podľa § 24 až 30 Trestného zákona, pričom dospel k záveru, že takúto okolnosť nezistil. Súd skutok posudzoval s poukazom na ust. § 2 ods. 1 Trestného zákona podľa neskoršieho znenia Trestného zákona účinného od 06.08.2024. Súd tak postupoval preto, lebo neskoršia právna úprava je pre obžalovanú Q. I. priaznivejšia, a to z hľadiska nižšej trestnej sadzby ustanovenej zákonom. Vzhľadom na uvedené súd uznal obžalovanú Q. I. za vinnú zo spáchania prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona účinného od 06.08.2024.

V otázke trestu obžalovanej G. K. súd dospel k nasledovnému. Súd pri ukladaní trestu vychádzal z ust. § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na potrebu ochrany spoločnosti pred ďalším páchaním trestnej činnosti obžalovanou a súčasne na to, aby iných trest odradil od páchania trestných činov, majúci tiež na zreteli vytvorenie podmienok na výchovu obžalovanej k tomu, aby viedla riadny život a ďalšiu trestnú činnosť už nepáchala a aby trest zároveň vyjadril morálne odsúdenie obžalovanej spoločnosťou. Súd pri úvahách o druhu trestu ďalej vychádzal zo závažnosti spáchaného trestného činu. Závažnosť trestného činu určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy, podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia, zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov (napríklad tzv. alternatívnych, teda nespojených s odňatím slobody), prípadne povinnosť súdu uložiť trest odňatia slobody. Pri prejednávanom trestnom čine stanovuje zákonodarca trestnú sadzbu trestu odňatia slobody neprevyšujúcu päť rokov. Už týmto ho zákonodarca zaraďuje medzi prečiny (§ 10 ods. 1 písm. b) Trestného zákona), avšak podstatným tu je hlavne to, že stanovením rozpätia trestnej sadzby, zaradil zákonodarca tento trestný čin medzi menej závažné trestné činy, čo možno vyvodiť z toho, že za jeho spáchanie nemusí súd povinne vôbec ukladať trest odňatia slobody (a contrario § 34 ods. 6 Trestného zákona). Trestom odňatia slobody sa tu má na mysli nielen jeho nepodmienečná forma, ale aj prípadné podmiennečné odloženie výkonu trestu odňatia slobody. Súd za spáchanie stíhaného prečinu môže preto uložiť dokonca len samostatný alternatívny tresty ako napríklad peňažný trest, trest povinnej práce, trest zákazu činnosti a podobne. Z uvedených skutočností preto súd uzatvára, že stíhaný prečin nie je podľa zákonodarcu tak typovo závažným trestným činom, aby určil súdu povinnosť ukladať pri ňom trest odňatia slobody. Pri zvažovaní druhu trestu je teda nutné vychádzať, okrem závažnosti spáchaného prečinu, či osoby obžalovaného aj z toho, že trest odňatia slobody je trestom ultima ratio (poslednou a krajnou možnosťou), ktorý môže súd uložiť len vtedy, ak iné druhy trestov, nemôžu celkom zjavne viesť k náprave obžalovaného.

V tomto smere súd poukazuje na nasledovné. I keď obžalovaná G. K. nie je bezúhonná, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dlhodobejšie sa už nedopúšťa trestnej činnosti. Zároveň následok spáchaného trestného činu v podobe majetkovej škody vo výške 40,70 eur neopodstatňuje uloženie najprísnejšieho druhu trestu, t. j. trestu odňatia slobody. Naopak v súhrne uvedených okolností súd dospel k záveru, že uloženie alternatívneho trestu, bez uloženia trestu slobody je spôsobilé naplniť účel trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, preto rozhodol o uložení peňažného trestu obžalovanej G. K..

Súd ukladal peňažný trest podľa § 219 ods. 2, § 56 ods. 1 Trestného zákona, keďže obžalovaná G. K. získala trestným činom majetkový prospech. Pritom podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona súd zohľadnil pomer a mieru priťažujúcich okolností a poľahčujúcich okolností. V rámci priťažujúcich okolností súd zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, a síce že obžalovaná G. Bartošová už bola za trestný čin odsúdená. Vo vzťahu k poľahčujúcim okolnostiam súd nezistil žiadnu z okolností

uvedených v § 36 Trestného zákona. Súd ďalej prihliadol pri výmere trestu na možnosť nápravy obžalovanej, keď táto doposiaľ nezastáva kritický postoj ku svojmu skutku. Súd tiež zohľadnil mieru účasti obžalovanej G. K. na trestnej činnosti, keď jej účasť bola len parciálna. Súd preto dospel k záveru, že uloženie trestu vo výmere 1 000 eur je trestom primeraným okolnostiam prípadu a osoby obžalovanej, nie je neprimerane prísny. Takýto trest súd považuje za plne spôsobilý zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchaním ďalšej trestnej činnosti zo strany obžalovanej, spôsobilý viesť obžalovanú k náprave, odradiť iných od páchania trestnej činnosti a zároveň vyjadriť morálne odsúdenie obžalovanej spoločnosťou. Súd zároveň podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona ustanovil obligatórny náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, ktorú výmeru považoval za primeranú a spôsobilú viesť obžalovanú G. K. k vykonaniu peňažného trestu. Vzhľadom na výšku mesačných príjmov obžalovanej a jej schopnosť zamestnať sa a dosahovať príjmy súd zároveň podľa § 56 ods. 3 Trestného zákona rozhodol o tom, že obžalovaná zaplatí peňažný trest v splátkach vo výške 100 eur.

V otázke trestu obžalovanej Q. I. súd dospel k nasledovnému. Súd pri ukladaní trestu rovnako vychádzal z ust. § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na potrebu ochrany spoločnosti pred ďalším páchaním trestnej činnosti obžalovanou a súčasne na to, aby iných trest odradil od páchania trestných činov, majúť tiež na zreteli vytvorenie podmienok na výchovu obžalovanej k tomu, aby viedla riadny život a ďalšiu trestnú činnosť už nepáchala a aby trest zároveň vyjadril morálne odsúdenie obžalovanej spoločnosťou. Súd pri úvahách o druhu trestu ďalej rovnako vychádzal zo závažnosti spáchaného trestného činu. I keď obžalovaná Q. I. nie je bezúhonná, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že dlhodobejšie sa už nedopúšťa trestnej činnosti a snaží sa viesť riadny život. U obžalovanej došlo k zmene v jej životných postojoch a do budúcnosti možno predpokladať, že táto povedie riadny život. Zároveň následok spáchaného trestného činu v podobe majetkovej škody vo výške 40,70 eur neopodstatňuje uloženie najprísnejšieho druhu trestu, t. j. trestu odňatia slobody. Naopak v súhrne uvedených okolností súd dospel k záveru, že uloženie alternatívneho trestu, bez uloženia trestu slobody je spôsobilé naplniť účel trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, preto rozhodol o uložení peňažného trestu aj u obžalovanej Q. I..

Súd ukladal peňažný trest podľa § 219 ods. 2, § 56 ods. 1 Trestného zákona, keďže obžalovaná Q. I. získala trestným činom majetkový prospech. Pritom podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona súd zohľadnil pomer a mieru priťažujúcich okolností a poľahčujúcich okolností. V rámci priťažujúcich okolností súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť, pričom na skoršie odsúdenia obžalovanej ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona neprihliadal, keďže vo vzťahu k obom sa na obžalovanú hľadí, akoby nebola odsúdená. Vo vzťahu k poľahčujúcim okolnostiam súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, keď sa obžalovaná Q. I. ku skutku priznala, tento úprimne oľutovala. Súd ďalej prihliadol pri výmere trestu na možnosť nápravy obžalovanej, keď táto zastáva kritický postoj ku svojmu skutku a do budúcnosti prejavu snahu viesť riadny život. Súd tiež zohľadnil mieru účasti obžalovanej Q. I. na trestnej činnosti, keď jej účasť bola v podstate kľúčová. Súd preto dospel k záveru, že v súhrne uvedených okolností je uloženie trestu vo výmere 600 eur trestom primeraným okolnostiam prípadu a osoby obžalovanej, nie je neprimerane prísny. Takýto trest súd považuje za plne spôsobilý zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchaním ďalšej trestnej činnosti zo strany obžalovanej, spôsobilý viesť obžalovanú k náprave, odradiť iných od páchania trestnej činnosti a zároveň vyjadriť morálne odsúdenie obžalovanej spoločnosťou. Súd zároveň podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona ustanovil obligatórny náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) mesiacov, ktorú výmeru považoval za primeranú a spôsobilú viesť obžalovanú Q. I. k vykonaniu peňažného trestu. Vzhľadom na výšku mesačných príjmov obžalovanej súd zároveň podľa § 56 ods. 3 Trestného zákona rozhodol o tom, že obžalovaná zaplatí peňažný trest v splátkach vo výške 100 eur.

Vo vzťahu k riadne a včas uplatnenému nároku poškodenej spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s. na náhradu škody spôsobenej trestným činom súd dospel k nasledovnému. Z vykonaného dokazovania (výpoveď svedkyne P.) vyplynulo, že poškodenej spoločnosti vznikla škoda v podobe uznanej reklamácie poškodnému E. O. v súvislosti s inkriminovaným zneužitím platobnej karty, a to vo výške 40,70 eur, a z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by táto bola doposiaľ čo i len čiastočne nahradená, preto súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovanú K. a obžalovanú I. spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej spoločnosti túto škodu.

Vo vzťahu k riadne a včas uplatnenému nároku poškodeného E. O. na náhradu škody spôsobenej trestným činom súd dospel k nasledovnému. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že poškodnému

O. vzniknutá škoda vo výške 40,70 eur bola už nahradená plnením Všeobecná úverová banka, a.s. a vznik inej škody v konaní nebol preukázaný, preto súd podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal poškodeného O. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Záverom je potrebné pripomenúť, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkom konania (I. ÚS 241/2007). Súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú. Článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd však nemožno chápať tak, že vyžaduje podrobnú odpoveď na každý argument strany (García Ruiz proti Španielsku z 21. januára 1999).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho oznámenia na Mestskom súde Bratislava I, Záhradnícka 10, 812 44 Bratislava. Rozsudok nemôže napadnúť obžalovaný pre nesprávnosť výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.